

1 Innledning

Norges Kemner- og Kommuneøkonomers Forbund (NKK) viser til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 7.9.2016 (ref 16/5054). Høringsgrunnlaget er en betenkning med utkastet til en lov om sivilrettslig inndragning er skrevet av professor Jon Petter Rui ved Universitetet i Bergen på oppdrag fra departementet.

2 Kemnerne bør være med i den foreslåtte Inndragningsenheten på lik linje med statlige etater

NKK foreslår at Inndragningsenheten også bemannes med representanter for kommunene (utkastet § 5 på s 212 og særmerknader s 151). Dette er ikke drøftet hvorfor kemnerne ikke skal være med på s 153. Kemnerne har kompetanse i innfordring og kontroll mot arbeidsmarkeds kriminalitet og har funksjoner etter skattebetalingsloven § 2-1. Kemnerens lokalkunnskap blir desto viktigere i arbeidet mot økonomisk kriminalitet jo mer politiet og Skatteetaten blir sentralisert.

NKK foreslår derfor at det lovfestes at kemnerne skal være med. Det kan innarbeides i utkastet § 5 tredje ledd første punktum (s 212), slik: «Enheten bemannes for øvrig med ansatte fra politiet, kemnerne, Skatteetaten, Toll- og avgiftsdirektoratet og Arbeids- og velferdsforvaltningen».

3 Virkningene av inndragningene går på bekostning av kommuneøkonomien

Forslaget i utkastet § 22 annet ledd (s 220) om at alle eksisterende rettigheter i formuesgodet utslettes, går for langt. At et formuesgode inndras skal i seg selv ikke svekke muligheten for at fullt ut gyldige krav på kommunens hånd ikke blir betalt. NKK forutsetter derfor at kommunenes inntektsgrunnlag ikke svekkes fordi kommunenes rettsgyldige krav ikke blir betalt som følge av inndragning. NKK ber om at departementet kommer tilbake med et mer nyansert forslag til bestemmelsene enn bestemmelsene i utkastet om virkning av inndragning og oppgjør §§ 22 og 23 (s 220 og særmerknader s 206-208).

For det første må kommunenes krav i tilknytning til fast eiendom sikret ved pant, utlegg og legalpant (med og uten tinglysning) etter panteloven kapittel 2-6 sikres oppgjør. Det gjelder særlig eiendomsskatt og offentlige avgifter utskrevet på fast eiendom, men kan ikke være begrenset til disse kravstypene. For det andre skrives det ut kommunal formueskatt på person. Andelen av slik skatt for det inndratte formuesgodet må beregnes og dekkes ved realisasjon. For det tredje kan et formuesgode bli inndratt fordi det er vinning fra brudd på skatte- og avgiftslovgivningen. I slike tilfeller må sikre og inndratte formuesgoder tilfalle skatte- og avgiftskreditorene, herunder kommunene etter fordelingsreglene i skattebetalingsloven kapittel 8, slik at kommunene unngår tap. Hensynet er sammenlignbart med at fravendt gods skal tilfalle den opprinnelig eieren i utkastet § 22 første ledd første punktum. Poenget er at om loven hadde blitt fulgt, hadde midlene tilflytt skatte- og avgiftskreditorene, herunder kommunen. Det bør ikke stille seg annerledes ved sivilrettslig inndragning.

